

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettberbs eV

Strona pozwana: Plus Warenhandelsgesellschaft mbH

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 ust 2 dyrektywy 2005/29/ WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (¹) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi krajowemu, zgodnie z którym zasadniczo niedopuszczalna jest praktyka handlowa, w ramach której udział konsumentów w konkursie z nagrodami lub grze losowej jest uzależniony od nabycia towaru lub usługi, niezależnie od tego, czy w konkretnym przypadku reklama narusza interesy konsumentów?

(¹) Dz.U. L 149, s. 22.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 4 lipca 2008 r. — CoNISMa (Conorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare) przeciwko Regione Marche

(Sprawa C-305/08)

(2008/C 247/11)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: CoNISMa (Conorzio Nazionale Interuniversitario per le Scienze del Mare)

Strona pozwana: Regione Marche

Pytania prejudycjalne

1) Czy przepisy dyrektywy 2004/18/WE (¹) w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, wskazane w pkt 1, należy interpretować w ten sposób, że zakazują one konsorcjom utworzonym wyłącznie przez włoskie uniwersytety i organy

administracji państwowej, w formie opisanej w pkt 8, udziału w zamówieniach publicznych na usługi w zakresie sporządzenia opracowania geofizycznego i pobrania próbek morskich;

2) Czy art. 3 ust. 22 i 19 oraz art. 34 kodeksu zamówień publicznych, o którym mowa w dekrete ustawodawczym nr 163/2006 — zgodnie z którymi, odpowiednio, „pojęcie »podmiot gospodarczy« obejmuje przedsiębiorcę, dostawcę i usługodawcę lub ich grupę bądź konsorcjum”, a „pojęcia »przedsiębiorca«, »dostawca« i »usługodawca« oznaczają osobę fizyczną lub osobę prawną bądź podmiot nie posiadający osobowości prawnej, w tym europejskie zgrupowanie interesów gospodarczych (EZIG), utworzone na mocy dekretu ustawodawczego nr 240 z dnia 23 lipca 1991 r., które »oferują na rynku« odpowiednio, wykonanie robót lub obiektu budowlanego, produkty lub usługi” — są sprzeczne z dyrektywą 2004/18/WE, jeśli ich wykładni dokonuje się w ten sposób, że zastrzegają udział w zamówieniach publicznych usługodawcom zawodowo zajmującym się daną działalnością, z wyłączeniem podmiotów działających w celach naukowych, które nie są celami zarobkowymi.

(¹) Dz.U. L 134, s. 114.

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-309/08)

(2008/C 247/12)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: A. Nijenhuis i K. Mojzesowicz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

- stwierdzenie, że nie zapewniając właściwego włączenia do prawa krajowego dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (¹), a w szczególności art. 3 ust. 2 i 3 w odniesieniu do wymogu dotyczącego niezależności krajowych organów regulacyjnych oraz bezstronnego i jawnego wykonania przez nie swoich uprawnień, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom na niej ciążącym na mocy wspomnianej dyrektywy,
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.